

ДЕСАНКА КОВАЧЕВИЋ

ГДЈЕ ЈЕ БИЛА КОВНИЦА НОВЦА БОСАНСКИХ ВЛАДАРА?

(Прештампано из »Годишњака Историског друштва
Босне и Херцеговине«, год. IV 1952)

Штампарско предузеће »Веселин Маслеша« у Сарајеву — 1952

J.U. NARODNA I UNIVERZITETSKA
BIBLIOTEKA "DERVIŠ SUŠIĆ" TUZLA

KOVACEVIC O, 9. dec 78

Десанка Ковачевић

ГДЈЕ ЈЕ БИЛА КОВНИЦА НОВЦА БОСАНСКИХ ВЛАДАРА

У Босни се ковао новац од XIV вијека до њене пропасти 1463 године тако да ни она није заостајала у погледу развоја монетарног система од сусједних средњевјековних држава. Једино крајем XIV вијека, од крунисања бана Твртка за краља, настао је извјестан застој у ковању босанског новца који је трајао до појаве гроша Твртка II 1436 године. Преглед литературе о босанским новцима као и историју њиховог ковања изложио је Иван Ренђео у Гласнику ЗМ.¹⁾

О босанским новцима познато је тек толико да нису рађени нигдје на страни већ да су дјело неке домаће ковнице. Међутим, не зна се ништа поближе о начину рада босанске ковнице, а нарочито не о мјесту у коме се она налазила. Тешкоћа је што објављени и познати историски материјал о босанској ковници новца не пружа о томе никакве директне податке. Зато и научници који су проучавали босански новац и историју његовог ковања не дају одговор на ово питање.²⁾ Неки од њих, као Ђ. Трухелка, И. Ренђео и В. Симић, праве различите комбинације за које немају потребне подлоге, те их и сами сматрају претпоставкама.³⁾ Поред оскудице директних података, објављени извори ипак нас наводе на неке закључке које ћемо изложити, јер они употпуњују нову грађу из Дубровачког архива о овоме проблему.

Ковничари новца били су свуда у Средњем вијеку златари,⁴⁾ па и код нас. Мајстори који су ковали новац Дубровачке Репу-

¹⁾ Ivan Rendeo, Novci bosanskih banova i kraljeva, GZM LV, Sarajevo 1943, 237—291.

²⁾ Sime Ljubić, Opis jugoslovenskih novaca, Zagreb 1875, 24; I. Rendeo, Novci bosanskih banova, 247, 268.

³⁾ Како је богато налазиште босанског новца Рибичи, незнатно село, у коме није могла бити ковница новца, то Ђ. Трухелка претпоставља да се она налазила у блиском Коњицу, иначе значајном у Средњем вијеку. Ђиро Трухелка, Налаз босанских новца обретен код Рибича, ГЗМ XVII, Сарајево 1905, 28; И. Ренђео сматра да је ковница бана Павла била у неком његовом утврђеном граду, врло вјероватно у Скрадину гдје је он радо боравио. I. Rendeo, Novci bosanskih banova i kraljeva, 246; Др. В. Симић претпоставља да се на рудиштима Средње Босне ковао новац Стјепана II Котроманића, Др. Василије Симић, Историјски развој нашег рударства, Београд 1951, 39—40.

⁴⁾ Г. Чремошник, Развој српског новчарства до краља Милутина, Посебно издање САН, Београд 1933, 11.

блике били су златари.⁵⁾ Исто тако и у осталим нашим крајевима ковачи новца били су златари, и то Дубровчани, затим Которани, Млечани и домаћи Славени.⁶⁾ Поред тога што је сигурно да су ковничари нашег новца били златари, не би требало правити лако и једнострано закључке на основу извора у којима их налазимо, јер присуство једног златара у неком средњевјековном руднику, тргу или граду није довољан доказ да је ту била и ковница новца. Не смије се заборавити да је рад златара и то Дубровчана, које узимамо у обзир због њиховог значаја за наше крајеве, био веома разнолик. Они су у Дубровнику добијали наруџбе од државе, цркве и приватника, те су према њиховим потребама ковали и израђивали различите предмете, и то за државу новац и друго по налогу, за цркву моћнике и литургиски прибор, а за приватнике накит, оружје, столни прибор, посуђе за умивање и остало.⁷⁾ Златари су још радили и на пречишћавању сребра.⁸⁾ Зато није искључено да су се златари бавили и овом страном њиховог заната приликом свога боравка у залеђу Дубровачке Републике. С друге стране, не може се замислити рад једне ковнице уколико у том мјесту не налазимо на присуство златара, јер су они били њено главно стручно особље.

Босанска је држава такође била упућена да тражи од Дубровачке Републике савјета и помоћи у погледу ковања новца. На молбу босанског бана Твртка, Мало вијеће је допустило златару Радоју да направи калупе којим ће се у Босни ковати новац.⁹⁾ М. Решетар сматра да се у Дубровнику нису резали калупи само за бана Твртка, већ и за његовог претходника Стјепана II Котроманића.¹⁰⁾ На основу овога С. Љубић с правом претпоставља да су приморски златари били и ковничари новца који се ковао у Босни.¹¹⁾ У доба када дубровачка влада ради на затварању босанске ковнице новца, она у једном писму од 1444 године захтијева од својих посланика код босанског краља, да сазнају да ли је неки Дубровчанин радио у ковници или је на неки начин помагао оне који држе ковницу.¹²⁾ Нема разлога да сумњамо да су златари, и

⁵⁾ Милан Решетар, Дубровачка нумизматика I (хисторички дио), Посебно издање САН, Сремски Карловци 1924, 207.

⁶⁾ S. Ljubić, *Opis jugoslovenskih novaca* 25; Др. К. Јиречек, *Трговачки друмови и рудници Србије и Босне у Средњем вијеку*, са немачког оригинала превео Ђорђе Пејановић, Сарајево 1951, 78.

⁷⁾ Cvito Fisković, *Dubrovački zlatari od XIII do XVII stoljeća*, *Starohrvatska prosvjeta*, Zagreb 1949, 183.

⁸⁾ М. Решетар, Дубровачка нумизматика, 207.

⁹⁾ 18 III 1365 примљено је у Малом вијећу de concedendo domino bano Bosne, quod possit facere fieri in Ragusio aliqua cunia cum Christo ab uno latere et ab alio cum bano cum spata. S. Ljubić, *Opis jugoslovenskih novaca*, 23—24.

¹⁰⁾ М. Решетар, Дубровачка нумизматика, 510—511.

¹¹⁾ S. Ljubić, *Opis jugoslovenskih novaca* 25.

¹²⁾ Incarico Nicolò de Giorgi e Marino de Resti, ambasciatori presso il re di Bosnia — di insistere perche il re si degni di mettere la sua zecca... informandosi se qualche Raguseo avesse parte nella zecca stessa, od in qualche modo favorisse o aiutasse quelli che tengono la detta zecca. М. Решетар Дубровачка нумизматика 637.

то Дубровчани, били ковничари босанског новца, чак и у случају да нема никаквих података који нас на то упућују. Зашто би Босна, која је многоструко повезана са Дубровником у Средњем вијеку била изузетак у том погледу од осталих наших крајева по којима су се шириле дубровачке колоније.

За први период развоја босанског новчарства, то јест до крунисања бана Твртка за краља, зна се толико да су поменути калупи били наручени у Дубровнику. Нема помена о самој ковници, без обзира на мјесто у коме се налазила. Подаци о дубровачким златарима који иду у Босну врло су оскудни и не говоре куда ови одлазе, те нам не могу ни користити.¹³⁾ Зато би било сувише смјело правити неке претпоставке гдје је у то доба била босанска ковница новца. Ипак је потребно нагласити да су само рудници Средње Босне¹⁴⁾ могли снабдијевати ковницу сребром, неопходним за њен рад, јер се Сребреница у досад познатим изворима јавља тек 1376 године.¹⁵⁾

Подаци у објављеним изворима о босанској ковници новца, који наравно не одређују гдје се она налазила, јављају се тек у четвртој деценији XV вијека, управо у оно вријеме када је поновно послѣ поменутог застоја, рад у њој обновљен. То су уствари повремена настојања дубровачке владе да се затвори босанска ковница, која овим жели да осигура искључиво колање дубровачког новца на босанској територији. Тако дубровачка влада у писму од 1435 године посебно захтијева од својих посланика да се обавијесте о уведеним новинама које се односе на ковницу.¹⁶⁾ Идуће, 1436 године, босански краљ Твртко II почео је да кује свој новац («bater nova Zecca»), због чега су Дубровчани у знак протеста повукли своје трговце из Босне.¹⁷⁾ У упутству дубровачким посланицима од 1444 године налаже се да раде на затварању краљеве ковнице.¹⁸⁾ Дубровачки посланици обнављају 1446 године своје жалбе које се односе на ковницу.¹⁹⁾ Идуће, 1447 године, питање босанске ковнице је опет на дневном реду у Вијећу умољених.²⁰⁾

Ове нас дипломатске махинације дубровачке владе не занимају, али нам бар пружају податке о годинама када је босанска ковница сигурно постојала, а тиме нам користе за даљу оријента-

¹³⁾ С. Fisković, *Dubrovački zlatari od XIII do XVII stoljeća* 170.

¹⁴⁾ К. Јиречек, *Трговачки друмови и рудници* 80, нота 157а.

¹⁵⁾ К. Јиречек, *Трговачки друмови и рудници* 82.

¹⁶⁾ Посланици треба да се обавијесте... in proposito alle novita introdotte rispetto alla zecca e alle porote. М. Решетар, *Дубровачка нумизматика* 636.

¹⁷⁾ С. Truhelka, *Nalaz bosanskih novaca obreten kod Ribića* 16; N. Jorga, *Notes et extraits pour servir a l'histoire des croisades au XV siècle*, Seconde série, Paris 1899, 338.

¹⁸⁾ М. Решетар, Дубровачка нумизматика 637; С. Truhelka, *Nalaz bosanskih novaca obreten kod Ribića* 17.

¹⁹⁾ Jorga *Notes et extraits* 417. Les ambassadeurs renouvelleront leurs plaintes touchant la zecca. N.

²⁰⁾ Prima pars est de induciando super facto nove ceche, que dicitur velle fieri per d. regem Bosnie. М. Решетар, *Дубровачка нумизматика* 638.

цију у раду. Ако се узму ови познати подаци о босанској ковници, као и закључак донесен на основу нађеног босанског новца о њеном раду све до 1463 године, тада се могу, према познатим историским чињеницама искључити сва она мјеста средњовјековне Босне у којима се ковница није могла налазити. Затим даље, треба размотрити, да ли је крај који се показао као најповољнији имао поред политичких и друге услове потребне за рад једне ковнице новца.

У обзир би прво дошла Сребреница, најпознатији рударски центар средњовјековне Босне. Ковница новца која почиње са радом 1417 године²¹⁾ нема значаја за Босну, јер Сребреница више није била обухваћена њеним границама. Босанска ковница, према напријед изложеном, јавља се 1435, 1436 године, када Сребреница већ дуже времена није припадала Босни!²²⁾ У Сребреници се од 1444 до 1449 године сваки час смјењује власт босанског краља Томаша и српског деспота Ђурђа.²³⁾ Ситуација се ни доцније није поправила, једно је вријеме дуже припадала Србији, док сва ова трвења нису прекинули Турци који су је заузели 1462 године.²⁴⁾ Како је током прве половине XV вијека Сребреница често мијењала господаре мало је вјероватно да је њена ковница радила за босанске владаре док су они ту кратко и несигурно владали. Ово, као и напријед изложена чињеница да је у Босни постојала ковница док је Сребреница истовремено припадала Србији, искључује могућност постојања ковнице новца босанских владара у Сребреници, и зато је треба тражити на другој страни.

У источној Босни, у Чајничу, за вријеме турске управе налазила се ковница новца²⁵⁾ а такође се претпоставља да је ова могла бити и у Фоџи.²⁶⁾ У Средњем вијеку источна граница босанске државе допирала је до ових крајева, како за вријеме бана Стјепана²⁷⁾ тако и за краља Твртка.²⁸⁾ Ма да је у Средњем вијеку овдје било нешто и рударске дјелатности у мањем обиму,²⁹⁾ нема никаквих индиција које би нам говориле о раду неке ковнице новца. Управо са почетком нове фазе у ковању босанског новца од 1436 године, у овим крајевима све више јача један од највећих босанских феудалаца Стјепан Вукчић. Тешко да би босански краљеви ковали новац на подручју овако моћног феудалца.

Г. Трухелка претпоставља да се у Сарајеву налазила ковница новца у турско доба.³⁰⁾ Град Врхбосна јавља се од 1379 године³¹⁾

²¹⁾ К. Лиречек, Трговачки друмови и рудници 82.

²²⁾ К. Лиречек, Историја Срба IV, Београд 1923, 90.

²³⁾ Исто 91.

²⁴⁾ Исто 92.

²⁵⁾ С. Трухелка, Jedan nalaz turskih akči iz Macedonije, GZM XXXI, Sarajevo 1919, 103.

²⁶⁾ Исто 118.

²⁷⁾ Владимир Ђоровић, Територијални развој босанске државе у Средњем вијеку. Глас САН CLXVII, Београд 1935, 36, 37.

²⁸⁾ Исто 40.

²⁹⁾ В. Симић, Историски развој нашег рударства 139.

³⁰⁾ С. Трухелка, Jedan nalaz turskih akči iz Macedonije 104—105.

³¹⁾ Vladislav Skarić, Sarajevo i njegova okolina od najstarijih vremena do Austro-ugarske okupacije, Sarajevo 1937, 38.

у међувремену када већ настаје застој у ковању босанских новца. У првој половини XV вијека турски упади постају овде све чешћи, а неко вријеме је и херцег Стјепан држао Врхбосну.³²⁾ Ако је овдје кован новац у турско доба, нема изгледа да су то чинили и средњовјековни босански владари, и то у крају који је постајао све мање њихова својина.

Остаје још да се размотри које би повољне услове за рад једне ковнице имао предіо Средње Босне, у долини Лепенице. То је један од најстаријих посједа босанске државе, одакле су се њене границе доцније помјерале и шириле.³³⁾ Поред тога, Средња Босна је крај у коме су босански владари били стварни господари више но у ма којем другом дијелу њихове државе, нарочито када су је послје Тврткове смрти све више цијепали самовољни феудалци.

Средњобосанска рудна област обилује различитим металима³⁴⁾ од којих се у Средњем вијеку поглавито експлоатисало сребро.³⁵⁾ Послије Сребренице, ово је био други рударски центар средњовјековне Босне гдје се сребро добијало у толикој количини да је могло снабдјети и осигурати рад једне ковнице новца. Поред сребра ту су била и налазишта бакра, а овај је могао да користи раду ковнице ако се претпостави да је и босански новац садржавао у својој легури извјесну количину бакра коју налазимо приликом анализе смјесе како дубровачког³⁶⁾ тако и српског новца.³⁷⁾

Овдје су у Средњем вијеку била четири рударска центра и то Дусина, Дежевица, Остружница и Фојница, која су богатством својих руда, могућности трговине и уносе зараде привукла многе Дубровчане. Ови су приликом свога пословања водили разне парнице, подносили жалбе, састављали уговоре, остављали тестаменте итд. у којима има драгоцјених података за наше крајеве, а налазе се сачувани у Дубровачком архиву. Зато се кроз књиге овог архива може пратити развој Дусине, Дежевице, Остружнице и Фојнице у Средњем вијеку.

Дубровачки нам архив не пружа никаквих података о томе да је било златара међу Дубровчанима који су живјели у прва три рудника, док их напротив у грађи за Фојницу налазимо у приличном броју. Подаци о дубровачким златарима у Фојници налазе се већим дијелом у одлукама којим Мало вијеће одређује конзула и судије у међусобним споровима Дубровчана који ту живе. Углавном њих туже или се они жале на чланове колоније у Фојници а ријетко се дешава да је неки златар именован судијом. Ову врсту правне властице нису имали само чланови дубровачке колоније

³²⁾ Михаило Динић, Земље херцега светог Саве, Глас САН CLXXXII, Београд 1940, 223.

³³⁾ В. Ђоровић, Територијални развој босанске државе 9.

³⁴⁾ В. Симић, Историски развој нашег рударства 109.

³⁵⁾ К. Лиречек, Трговачки друмови и рудници 80.

³⁶⁾ М. Решетар, Дубровачка нумизматика 300.

³⁷⁾ Г. Чремошник, Развој српског новчарства до краља Милутина 60.

у Фојници него и сви остали чланови њихових колонија које су постојале по разним крајевима наше земље.

У Фојници се јављају ови златари: Ivan, aurifex 1430 и 1431 године;³⁸⁾ Andruscus Stipchovich, aurifex 1430 године;³⁹⁾ Radaxin, aurifex 1430 и 1435 године;⁴⁰⁾ Vitchus, aurifex два пута 1435 године⁴¹⁾ и 1436 године као Vitchus, slatar;⁴²⁾ Anleta, aurifex 1438 год.;⁴³⁾ Giuriza, aurifex 1438, 1439, 1440, 1446 и два пута 1447 године;⁴⁴⁾ Benaz, aurifex 1439, 1440 и 1444 године.⁴⁵⁾ Највише има вијести о Milleta, aurifex. Негдје се уз име налази и његово презиме Radichievich. Он живи у Фојници од 1438 године до своје смрти 1461 године и кроз то раздобље стално има података о њему.⁴⁶⁾ Милета је онај златар који је биран за судију у споровима Дубровчана из Фојнице.⁴⁷⁾ Затим се 1444 године јавља неки Mileza, slatar.⁴⁸⁾ Не може се тачно одредити да ли је то Дубровчанин или домаћи човјек, што би могло бити због његовог имена. Твртко Радивчић, који је живио и умро у Фојници у своме тестаменту од 1445 године оставља неки новац Sivcho, aurifabri.⁴⁹⁾ По свему изгледа да је овај Живко такође боравио у Фојници. Потребно је нагласити да је aurifaber (ковач злата) био прави ковничар новца. Поново се 1453 године у Фојници налази Givchus, aurifex⁵⁰⁾ те је по свој прилици то онај исти златар који се као aurifaber јавља 1444 године. Затим се јавља Vochas, aurifex од 1446 до 1455 године⁵¹⁾ и Luxa, aurifex 1463 и 1464 године.⁵²⁾

Према изложеним подацима може се установити велики број златара од којих су једни дуже а други краће вријеме живјели у Фојници. Важно је нагласити да се златари јављају само у Фојници, иако су Дусина, Дежевица и Крешево такође били рудници сребра, који су их могли привући да су се они хтјели бавити само другом страном свог заната а не и ковањем новца. Не само да

³⁸⁾ Дубровачки архив: Consilium Minus (Cons. Min.) 5 fol. 30, 133.

³⁹⁾ Cons. Min. 5 fol. 30.

⁴⁰⁾ Cons. Min. 6 fol. 144; 232'.

⁴¹⁾ Cons. Min. 6 fol. 266', 278.

⁴²⁾ Cons. Min. 7 fol. 101.

⁴³⁾ Cons. Min. 7 fol. 214.

⁴⁴⁾ Dubrovački arhiv: Lamenta de foris (Lam. de foris) 12 fol. 112'; Cons. Min. 8 fol. 29, 153; Cons. Min. 9 fol. 34'; Cons. Min. 11 fol. 15, 101, 113.

⁴⁵⁾ Cons. Min. 8 fol. 80', 153; Cons. Min. 10 fol. 29'.

⁴⁶⁾ Lam. de foris 12, fol. 112'; Cons. Min. 8 fol. 52, 76', 79', 153, 172, 192'; Cons. Min. 9 fol. 34', 203'; Cons. Min. 10 fol. 29', 97', 145, Cons. Min. 11 fol. 204; Cons. Min. 13 fol. 120', 122', 224, 231, 243; Cons. Min. 14 fol. 15, 32', 44', 68', 70', 74, 79', 138'; Cons. Min. 15 fol. 34, 74, 80, 91, 117'; Testamenta Notaria (Test. Not.) 17 fol. 130—131'.

⁴⁷⁾ Cons. Min. 13 fol. 122', 224, 231, 243; Cons. Min. 14 fol. 15, 68', 70', 74, 138'.

⁴⁸⁾ Lam. de foris 18 fol. 113.

⁴⁹⁾ Test. Not. 13 fol. 215.

⁵⁰⁾ Cons. Min. 13 fol. 112.

⁵¹⁾ Cons. Min. 11 fol. 113, 168, 168', 196'; Cons. Min. 12 fol. 43, 52, 54; Cons. Min. 13 fol. 85, 122', 173, 243; Cons. Min. 14 fol. 57.

⁵²⁾ Cons. Min. 16 fol. 97, 120.

није било златара у ова три рудника, већ их уопште не налазимо у нама досад познатим подацима из Дубровачког архива о другим мјестима средњевјековне Босне, наравно без Сребренице. Потребно је такође подвући чињеницу да се златари јављају у Фојници у доба када босански владари поновно почињу да кују свој новац, а да их раније нема, иако је у Фојници већ дуже времена било рударске активности.

Пред суд, формиран од чланова дубровачке колоније у Фојници, поднио је жалбу Витко Влатковић против Домка Радашиновића, и приложио једну обвезницу по којој Домко дугује Витку перпера двјесто гроша из ковнице краља Босне (iperperos duxento de grossis de la zecha del re de Bosna.⁵³⁾ Како је поменути Домко умро прије неког времена, а његов насљедник Лукша на позив није дошао, то је суд ријешио да Витко мора добити од заоставштине Домка Радашиновића перпера двјесто гроша из ковнице краља Босне (Vitcho debia aver degli beni d'esso detto Domcho Radaxinovich iperperos 200 de grossis de zecha de re de Bosna). Пресуда је донесена у Фојници 24-IX-1439 године. Овај испис из књиге Diversa Notariae потврђује још једанпут закључак до којег смо раније дошли на основу објављених извора, да се у Босни налазила нека ковница која није била у Сребреници, јер су ову 1439 године држали Турци. Затим, иако се у тексту изричито не каже да је ковница била у Фојници, ипак из њега сазнајемо да од свих Дубровчана који су живјели по трговима и рудницима Босне само чланови колоније у Фојници говоре о краљевој ковници.

Дубровчанин Радич Мишетић умро је у Фојници 1449 године. У своме тестаменту набраја шта све оставља са собом, а између осталог каже да има у Фојници краљеве гроше (grossi di re)⁵⁴⁾ Руско Тудровић поднио је у Дубровнику жалбу 1449 године против Ђурађа Љубетковића, јер му је овај у Босни одбио једну кутију која се тада налазила у рукама двојице његових слугу. Када су ови, због страха од Турака, са поменутом кутијом побјегли под тврђаву названу Chosau (Козао, краљевска тврђава код Фојнице),⁵⁵⁾ дошао је ноћу Ђурађ и обио кутију из које је однио 7 дуката и 26 гроша босанскога новца (de grossis 26 monete bosgnane).⁵⁶⁾

Познато је да се у писаним документима босански новац врло ријетко јавља. У Дубровачком архиву такође се слабо налазе подаци о босанском новцу, а и оно што их има сви су везани за Фојницу. Може се претпоставити да се новац преносио из једног краја Босне у други и да се он није морао ковати у мјесту гдје се спомиње, али је ипак чињеница да и онако усамљене вијести о босанском новцу говоре о његовој употреби у Фојници.

Дакле, све напријед изложено иде у прилог Фојнице која је стварно имала све услове потребне за рад једне ковнице новца. На-

⁵³⁾ Dubrovački arhiv: Diversa Notariae (Div. Not.) 23 fol. 172.

⁵⁴⁾ Test. Not. 14, 123'.

⁵⁵⁾ К. Жиречек, Трговачки друмови и рудници 80.

⁵⁶⁾ Lam. de foris 22 fol. 42'.

лазила се на терену којим су искључиво владали босански владари, а њени богати рудници могли су снабдјети ковницу потребним сребром. Чак би се могло претпоставити да су и дукати Стјепана Томашевића⁵⁷⁾ овдје ковани, јер је Фојница још из давних времена била позната по налазишту злата.⁵⁸⁾ Затим, последњих деценија босанског краљевства, послје опадања Високог, старијег трговачког центра, Фојница се јавља као главно трговачко мјесто у Босни.⁵⁹⁾ У уговору од 1449 године о трговачком предузећу са кнезом Николом Трогиранином, краљ Стјепан Томаш одређује да се босанска трговина одвија у Сплиту, Фојници и Јајцу. У истој повељи Стјепан Томаш спомиње краљеву комору из које треба да се изда за ово трговачко предузеће 6 хиљада дуката у дукатима или у сребру, и у коју улази сребро.⁶⁰⁾ Краљева је комора свакако прије била у Фојници, и то не само зато што се као важнија спомиње прије Јајца, већ и због сребра које се ту на дохват из њених рудника добијало. А комора је у Средњем вијеку била највиша финансиска власт државе у којој се налазила ризница и ковница новца.⁶¹⁾ Тако нас и ова повеља наводи на исте закључке као што су они на основу грађе из Дубровачког архива.

Иако нема података који би непосредно ријешили цијели овај проблем, ипак нам грађа из Дубровачког архива намеће Фојницу као одговор на питање гдје је била ковница новца босанских владара.

⁵⁷⁾ I. Rendeo, Zlatni novac bosanskog kralja Stjepana Tomaševića, Sarajevo 1937.

⁵⁸⁾ B. Симић, Историјски развој нашег рударства 117;

⁵⁹⁾ К. Јиречек, Трговачки друмови и рудници 80.

⁶⁰⁾ Александар В. Соловјев, Одабрани споменици српског права, Београд 1926, 213.

⁶¹⁾ Č. Truhelka, Nalaz bosanskih novaca, obreten kod Ribića 8, nota 1.

Zavičajna zbirka

33

KOVAČEVIĆ D.
Gdje

336.746(497.6)"13/14"(049)

0115765

NUB "DERVIŠ SUŠIĆ"

COBISS

J.U. NARODNA I UNIVERZITETSKA
BIBLIOTEKA "DERVIŠ SUŠIĆ" TUZLA